

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.676 van 2 juli 2002
in de zaak A. 109.854/XII-3435.**

In zake : de BVBA CLEROVAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. Aerts,
kantoor houdende te Gent,
Coupure 5

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
2. de KANSSPELCOMMISSIE bij het ministerie van Justitie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA Clerovan op 4 september 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 27 juni 2001 van de kansspelcommissie om haar geen vergunning klasse B uit te reiken voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse II op het adres Zuidstationstraat 31 te Gent;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 maart 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. Aerts, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat M. Ryelandt, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster een speelautomatenhal exploiteert te Gent, Zuidstationstraat 31; dat de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers de uitbating van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal onderwerpt aan een door de kansspelcommissie uit te reiken voorafgaande schriftelijke vergunning klasse B en bepaalt dat zij moet gebeuren krachtens een convenant met de gemeente; dat de gemeenteraad van Gent op 29 januari 2001 weigert met betrekking tot de inrichting van verzoekster een convenant te sluiten; dat om die reden de kansspelcommissie weigert verzoekster een vergunning klasse B uit te reiken;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, dat verzoekster drie middelen aanvoert; dat zij in een eerste middel wezenlijk doet gelden dat de bestreden beslissing steunt op de onwettige weigering tot het afsluiten van een convenant, waartegen een aparte vordering tot schorsing is ingediend met vijf middelen, en dat het onderzoek van de kansspelcommissie niet zorgvuldig genoeg is geweest;

Overwegende dat, gelet op artikel 36, 5, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, de kansspelcommissie slechts een vergunning klasse B kan uitreiken wanneer de aanvrager het convenant kan voorleggen dat werd gesloten tussen de kansspel-inrichting klasse II en de gemeente; dat verzoekster geen dergelijk convenant kan bijbrengen aangezien de stad Gent weigerde er een te sluiten; dat de vordering tot schorsing van de weigering van het convenant is verworpen bij arrest nr. 100.253 van 25 oktober 2001; dat het arrest de vijf aangevoerde middelen niet ernstig bevindt; dat het middel dienvolgens niet ernstig is;

Overwegende dat in een tweede middel in essentie wordt uiteengezet dat de weigering van een convenant neerkomt op een bindend advies van de gemeente of inhoudt dat de beslissingsbevoegdheid over de aanvraag tot vergunning klasse B feitelijk bij de gemeente berust, dat daarentegen volgens de wet van 7 mei 1999 de kansspelcommissie en niet de gemeente de vergunning verleent of weigert, dat de kansspelcommissie heeft nagelaten de voorwaarden van artikel 36, 4, van de wet van 7 mei 1999 te onderzoeken;

Overwegende dat de wet van 7 mei 1999 inderdaad aan de kansspelcommissie heeft opgedragen al dan niet de vergunning klasse B, voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse II, te verlenen en om met het oog daarop na te gaan of de aanvrager voldoet aan de door de wet gestelde voorwaarden; dat de wet met betrekking tot het verlenen van een vergunning klasse B echter ook de gemeenten bevoegd heeft gemaakt, in het derde lid van het artikel 34, dat luidt als volgt :

“De uitbating van een kansspelinrichting klasse II moet geschieden krachtens een convenant dat voorafgaandelijk wordt gesloten tussen de gemeente van vestiging en de uitbater. De beslissing om een dergelijk convenant te sluiten, behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de gemeente. Het convenant bepaalt waar de kansspelinrichting wordt gevestigd alsook de nadere voorwaarden, de openings- en sluitingsuren, alsook de openings- en sluitingsdagen van de kansspelinrichtingen klasse II en wie het gemeentelijk toezicht waarneemt”;

Overwegende dat op het eerste gezicht die bepaling de gemeente niet verplicht met elke aanvrager een convenant te sluiten, maar hen tevens toelaat de sluiting van een convenant te weigeren; dat de vaststelling dat ingeval de gemeente weigert een convenant te sluiten de aanvrager dan niet kan voldoen aan een van de voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning klasse B, daar geen afbreuk aan lijkt te doen;

Overwegende dat de bestreden weigering voldoende verantwoord lijkt door het niet kunnen voorleggen door verzoekster van een convenant met de gemeente; dat in dit licht de kansspelcommissie terecht kon menen dat niet tevens moest worden onderzocht of wel was voldaan aan de voorwaarde van het artikel 36, 4, volgens dewelke de kansspelrichting niet in de nabijheid van zekere instellingen en plaatsen mag gevestigd zijn;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat een derde middel bekritiseert dat de bestreden beslissing twee verschillende data vermeldt, dat niet uit de beslissing kan worden afgeleid dat de kansspelcommissie op 27 juni 2001 aan artikel 22 van de wet van 7 mei 1999 voldeed en dat niet kan worden nagegaan of de leden van de kansspelcommissie die op 30 mei 2001 aanwezig waren ook op 27 juni 2001 aanwezig zijn geweest, zoals vereist;

Overwegende dat artikel 22, tweede lid, eerste zin, van de wet van 7 mei 1999 bepaalt dat de commissie slechts dan op geldige wijze beraadslaagt wanneer tenminste de meerderheid van haar leden aanwezig is, en dat zij beslist bij volstreekte meerderheid;

Overwegende dat de bestreden beslissing aanvangt met de vermelding “KANSSPELCOMMISSIE ZITTING : 30 MEI 2001”, gevolgd door de namen van zeven als “aanwezig” omschreven commissieleden, om finaal te besluiten met : “Deze beslissing is genomen bij meerderheid van stemmen van de aanwezige commissieleden en uitgesproken ter zitting van 27 juni 2001”; dat een en ander alleszins in de huidige stand van de procedure aldus wordt begrepen dat door de commissie over de aanvraag van verzoekster is beraadslaagd geworden op 30 mei 2001 in de opgegeven samenstelling en dat de uiteindelijke beslissing op 27 juni 2001 is genomen “bij meerderheid van stemmen” van dezelfde aanwezige commissieleden; dat in die, op het eerste gezicht voor de hand liggende, interpretatie van de bestreden beslissing de in het middel aangevoerde wettigheidsbezwaren niet ernstig lijken;

Overwegende dat geen ernstige middelen worden aangevoerd, dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twee juli 2002, door :

de HH. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
F. BONTINCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.